

ματικώτερου τρόπου. Ουδέν των μεγάλων Κρατών, άτινα συμμετέχουσι της σημερινής ανθρωποθυσίας πρόκειται να διεκδικήση εθνικά, καθαρώς, δίκαια.

Η κυρία του σημερινού πολέμου αίτια —δυνάμει άνεπιφυλάκτως να το επωμεν και κατωτέρω να το αποδείξωμεν— είναι ή κατακτητική των μεγάλων βουλιμία.

IV

Η μεγάλου επιπέδου Σερβίας μετά τους νικηφόρους πολέμους των ετών 1912 και 1913 ταράσσει τα κατακτητικά σχέδια της Αψβούργου Δυναστείας ήτις, δι' ους αιδεν αυτήν λόγους, αξιολογεί Σερβίαν πολιτικώς μικράν και οικονομικώς απ' αυτής άμέσως εξάρτημένην. Είς το πρώτον της Αδριατικής κινήματι πάντες ή μεγάλη των Τσάρων Αυτοκρατορία, μόνον, διότι ή κατά της Σερβίας επίθεσις της Αδριατικής καταρρίπτει το γόητρον εκείνης, όπερ πρέπει να μένη άθικτον προς πραγμάτωσιν των Πανσλαβιστικών εν Ανατολή σχεδίων της. Κατέρχεται τότε εις τον άγώνα ή έτέρα των Κεντρικών Αυτοκρατοριών, ή κραταιά Γερμανία, ήτις την κατά της Αδριατικής Ρωσικήν επίθεσιν θεωρεί αίτιον ελλογοφανή έπως ρίψη τον περί των όλων κώδον. Μόνη, έως, ή Γαλλία δύναται να θεωρηθή ως απέχουσα κατακτητικών σκοπών. Η Ιταλία συμμετεχει βραδύτερον του άγώνος χάριν της αλυτρώτου χώρας της, εις ήν παραδόξως συναρμόθι. Έλληνικωτάτας του Αιγαίου Νήσους και σεαστόν μέρος εκ της άλλοτε μόνον Έλληνικής ήδη δέ ήμών, άτυχώς επινευόντων, Βαλκανικής μετωνομοκλήσεως Χερσονήσου. Η Άγγλία, ως άλλος Ποσειδών εκ του όκεανού αναδυόμενος, κατέρχεται εις τον άγώνα κραδαινούσα την τρίαιναν, λόγω μόν προς κατάλυσιν του Γερμανικού μιλιταρισμού, του άπειλούντος την Εύρωπην, έργω δέ έπως διατηρήση δι' έαυτήν την μονοκρατορίαν των θαλασσών μεθ' ής στενώτατα συνδέονται τα πολυειδή αυτής συμφέροντα.

V

Ίδού λοιπόν ότι μόνον διαθέσεις κατακτητικά κυριαρχούσιν εν τή παρόντι πολέμω. Και χάριν αυτών ο εν ειρήνη βίος ανακόπτεται, αι άποταμιεύσεις καταναλλοκονται, ο στενός μεταξύ των Κρατών οικονομικός σύνδεσμος ο δια των έργων της ειρήνης δημοσιουργηθείς έπαισθητός χαλαρόδεται, άπειρα δέ πλουτοπαραγωγά έργαστάσια δια της εργασίας των όποιων απέξων μυριάδες εργατών μεταβάλλονται εις καπνίζοντα έρείπια.

Η «Ηλιούπολις» του Καμπανέλλα και ή «Θεία πόλις» του Ίεροδ Αδγουστίνου μένουσιν εις τους αιώνας εύσεβείς πόθοι και ψιλαί εύχαι. Ο ελεύθερος τεκτονισμός άποστρέφει το πρόσωπον καθορόν το ναυάγιον των προαιωνίων προσπαθειών του. Αι θεωρία των Σοσιαλιστών, ή μερικη των όποιων πραγμάτωσις και υιοθέτησις εκ μέρους των επισήμων Κρατών έγιννα παρ' ήμιν έλλειδα τινά διαρκεστέρας εν τή Κόσμω ειρήνης, άποδεικνύονται άνευρα φροσδα ή Εύρωπη δέ, μετά μακράν εικόασμένου πολιτισμού περίοδον ελέγχεται, δυστυχώς, κάτοχος εις άκείριον πάντων των άρχηγών ενστάκτων. Το μέγαρον της Χάγης φωράται μνημεϊον πόθου άφελούς και άπραγματοποιήτου. Η υπό τους θόλους του άνακηφισσα ειρηνοποιός φωνή δεν ήδυνήθη να αλλάξη τον άμειλικτον της άνακηφισσα Νόμον, ή δ' εν αυτῷ συνάφισσα εν ειρήνη πολυμερής εργασία μινε χροσής, κατά το πλείστον, άγρας ή μάστιγής ή και δυνάμεις, αι σινάφισσαι προς κοινωπολίτην της εν τή Κόσμω άρμονίας υποχωρούσιν όμολογούσαι την ήτάν των υπό της δυνάμει της άνακλήσεως.

VI

Τοιαύτη ή άβάπτιστος κυριαρχία του κοσμίου Νόμου της άρμονίας και της αντίθεσεως. Ουδεμία ήθική Αρχή άλλ' ουδέ καν το συμφέρον το άποτελούν το

σύνθημα της υλιστικής ταύτης ήν διατρέχουεν εποχής ήδυνήθησαν το παράπαν να καταστειλουν την ισχύν του. Οι κορυφαίοι των συγχρόνων οικονομολόγων, μικρόν πριν κροτήση το τηλεόδον άπεφάνοντο ότι ο μεταξύ των Κρατών στενώτατος οικονομικός σύνδεσμος θα έματαιού, πάντως, την έκρηξιν του Εύρωπαϊκού πολέμου, άλλ' αι λόγχοι και τα τηλεόδρα κατίσχυσαν και άναπηδήσαντα δια μέσου των κεφαλαίων εξήστραφαν μεταβαλόντα αυτά εις πυρ και εις μόλυδον.

Άλλά πότε θα υποχωρήσωσιν επί τέλους προς της ειρηνοποιού των διπλωματών τυηθέντων τα φονικά ταύτα όργανα; Πότε θα καταυγάση τον πυριφλεγῆ ούρανον υπό την πιέζουσαν του όποιου άτμόσφαιραν επί 18 και πλέον μηνών άσφυκτιώμεν, ή ροδοδάκτυλος της ειρήνης ήώς;

Εύχηθώμεν εις τον Θεόν των Χριστιανών τον εξαγγελίαντα την πνευματικήν εν τή Κόσμω άρμονίαν και ένότητα δια της επί το αυτό πίστεως και υπαγωγής των ανθρώπων υπό τον αυτόν πνευματικόν ποιμένα, εις τον Θεόν τον κηρύξαντα ως έπιστάσαστα της οδρανίου εδότης την επί Γῆς ειρήνην, έπως μη άφισταται πολυ άφ' ήμων ή ποθητή εκείνη στιγμή.

Δ. ΔΑΣΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ROBERT. K. ΡΩΜΑ

Ο γηραιός και άσπιλος Πολιτευτής κ. Ροβέρτος Ρώμας εύρησεστήθη όπως μās άποστειλή την κατωτέρω επιστολήν, την όποιαν—κατά καθήκον—και δημοσιόυμεν:

Έν Αθήναις 16)1916

Φίλε κ. Κ. Χιώτη,

Κατά πρώτον σου εύχομαι το Νέον Έτος να διέλθης εν ύμειρά και χαρῶ. Σε εύχαριστώ, δι' όσα κατά καιρούς είχες την καλωσύνην να γράψης ύπερ έμου.

Σε συγχαίρω δια τον δημοσιογραφικόν άγώνα, τον όποιον άνέλαβες, και σε προτρέπω μάλιστα να εξακολουθήσης αυτόν, μετά του αυτου θερμοϋ ζήλου, ύπερ της κατισχύσεως και εν Ζακύνθω των άρχων του Φιλελευθέρου Κόμματος.

Μετά πολλῆς αγάπης Ο φίλος σου Ροβέρτος Κ. Ρώμας

Η άνωτέρω επιστολή ελήφθη λίαν άργά ελλείψει, προφανώς, συγκοινωνίας. Δημοσιόυμεν άνευ σχολίων αυτήν. Τονίζουεν μόνον, ότι ο γηραιός ειπατριδης και χρυσός πολιτευτής προτρέπει ήμάς, όπως εξακολουθήσωμεν τον άγώνα «ύπερ κατισχύσεως και εν Ζακύνθω των Αρχών του Φιλελευθέρου Κόμματος». Και δι' αυτό θα άγωνισθώμεν και εν τή μέλλοντι.

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ ΤΕΚΝΟΝ

Την παρ. Κυριακήν και μετά την θείαν Λειτουργίαν, εν τῷ Ναῷ της Μητροπόλεως, έδαπίσθη, μετά πάσης κομπῆς και μεγαλοπρεπείας, κατ' έντολήν της Α. Μ. του Βασιλέως ήμών Κωνσταντίνου, το ογδοον τέκνον του συμπολίτου μας κ. Διονυσίου Βούστου. Ος άντιπρόσωπος της Α. Μ. του Βασιλέως μας παρέστη ο κ. Νομάρχης συνδεδεμένος υπό της άξιοτιμου κυρίας του και της θυγατρῆς αυτου. Είς τον Ναόν προσήλθον έπίσης και άλλαι Αρχαι του τόπου

μας, ο Σύλλογος των Καθηγητών, οι Διδάσκαλοι, κλ. πλείσται κυρίαί και πλήθος κόσμου, άσφυκτικώς συγκεντρωθέντος εις τον Ναόν από της 11ης π. μ. Το μυστήριον του Βαπτίσματος έτέλεσεν ή Α. Σεβασμιότης ο Αρχιεπίσκοπος ήμών, μετά δύο θερέων, δύο διακόνων και καλλιφώνων ιεροφιλτών. Υπό του αναδόχου κ. Νομάρχου εις τον μικρόν νεοφώτιστον Βούστου ενδόθη το όνομα **Ιωάννη τῆς Εὐαγγελίας**. Μετά το «Όσοι εις Χριστόν έδαπίσθητε», έψάλη καλλιφωνάτα το «Πολυχρόνιον», μετά το τέλος του όποιου ο κ. Νομάρχης έζητωκραύγασεν ύπερ του Βασιλέως, και την ζητωκραυγήν εκείνην επανέλαβε το παριστάμενον πλήθος, εύχηθέν συγχρόνως να ζήση εις τον ένδοξον Βασιλέα μας, καθώς και εις τον εύτυχῆ πατέρα και βασιλικόν Κομπάρον, ο νεοφώτιστος Χριστιανός Κωνσταντίνος—Ιωάννης.

Πληροφορούμεθα ότι προσεχώς θα άναδεχθῆ εκ της κολυμβήθεος ο κ. Νομάρχης, ως άντιπρόσωπος της Α. Μ. του Βασιλέως μας, το έννατον τέκνον έτέρου συμπολίτου μας.

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Πέντε μήνες παρήλθον απότου έσπευσαν οι κληθέντες έπως ύπηρετήσωσι την Πατρίδα των Έπιστρατοι. Και έσπευσαν έννόμως εις την φωνήν της Πατρίδος, άλλ' οι περισσότεροι των Έπιστρατών αφήσαν άπροστατεύτους τας οικογενείας των, αι όποιαί ειχον και έχουν ανάγκην άμέσου και έπιτακτικής κυβερνητικής άρωγῆς. Παρήλθον έκτοτε πέντε μήνες, και όμως, οι μὲν Έπιστρατοι εύρίσκονται υπό τα όπλα, αι δέ οικογενεαί των στερούνται και του άρτου αυτου, ένῳ το φάσμα της Πείνης καθημερινώς εύρίσκειται ένώπιόν των. Η Κυβέρνησις διέάλησεν, ότι θα βοηθήσει και θα συνδράμει τας πενομένας οικογενείας των Έπιστρατών. Δι α λ α λ ω όμως μέχρι του π ρ α τ ω εινε μεγίστη άπόστασις. Είς τας Αθήνας μόλις ένδς μηνός και μόνου βοηθήματα διενεμήθησαν. Είς τας έπαρχίας ακόμη δεν έδόθη ούτε μονόλεπτον. Και τουτοτρόπος το Κράτος άφίνει να υποφέρουν από ψωμί αι οικογενεαί των κληθέντων εις την ύπηρεσίαν της Πατρίδος Έπιστρατών.

ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΑΞΙΣ ;

Ο! ή έπιταξις μένει εκεί όπου την άφίσαμεν. Οι παραδόντες τα κτήνη των εις το Κράτος—εκ των όποιων τα ήμισυ δεν ύπάρχουν ως εύρόντα τον θάνατον εις τα μακεδονικά πεδία—κρατούν τας άποδείξεις της πληρωμῆς των! Έχασαν δηλαδή οι άνθρωποι το μέσον, δια του όποιου συντηραυτο αυτοί και αι οικογενεαί των, και φυλάττουεν ύπογεγραμμένα χαρτιά, δια των όποιων δεν εινε δυνατόν να λάθουν ούτε μίαν δραχμήν, με όλας τας παραλήψεις και τας προς τοῦτο ίκεσίας των έχόντων λαμβάνειν. Έξαιρούνται εκείνοι, οι όποιοι άπεφάσαν την άξίαν του παραδεθέντος εις το Κράτος ζώου των να την μειώσουν εις το ήμισυ του ποσού της άποδείξεως των. Και τότε μόνον ο πτωχός ήμπορει να εξαικονομήση όλίγα χρήματα δια τας έπιχειρούσας οικογενειακάς άνάγκας του. Δηλαδή, έχασεν ο οικούργης το ζών του, του όποιου την άξίαν έχριναν οι άντιπρόσωποι του Κράτους εις 400 π.χ.δρ. και πωλούν την άπόδειξιν των άντι 200! Και πάλιν καλά!

ΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥΣ ΒΑΛΕΤΙΟΥΣ Διηρ Καλαμών Καλικούνη. Μιλίσα Μάμου εις ΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΝΕΙΟ ΛΗΕΙΟΝ ΕΙΔΗ ΤΗΣ Ζαχαροπλαστικής ΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥΣ

Η Έφορία της Λέσχης «ο Ζακύνθος» κατά την συνεδρίασιν της παρελθούσης Κυριακής, λόγω γενομένου περί των συνήθων χοροεπεριδων της Λέσχης κατά τας εφετεινάς Αποκρεω, έδήλωσεν άπροκαλύπτως δια του Προέδρου αυτης, ότι αι Έθνικαί και τοπικαί περιστάσεις δεν συντρέχουσι κατά το ένεπιτώδες έτος, ως ή Λέσχη έορτάσῃ, κατά το σύνηθε, τας λαϊκάς ταύτας έορτάς.

Ητο, νομιζόμενη άπόφασις αυτη επεβλημένη του πρώτου εν Ζακύνθω Σωματείου. Διότι, καθ' ήν στιγμήν το Έλληνικόν Έθνος σκληρώς δοκιμάζεται, ή δέ μερις της κοινωνίας, ή όποία θα έκαλειτο να συμμεθέη εις τας διασκεδάσεις ταύτας, προς μνηών ευρίσκειται υπό το κράτος της πείνης, στερηθείσα των προστατών της, θα ήτο άσυνέπεια προς την άξιοπρέπειαν του σωματείου, και άνευλάβεια προς τους έπιστρατους συμπολίτας μας, οι όποιοι άπερχόμενοι εις τας τάξεις του στρατου τας συζύγους, τας θυγατέρας, και τας αδελφάς αυτών ένεπιστεύθησαν εις τους έναπομείναντας. Άλλά και από Έθνικῆς άπόψεως, άταως θαήτο ή διασκεδάσις των χοροεπεριδων των Αποκρεω εις τας παρούσας στιγμάς, και ή έντύπωσις των έκτός της Ζακύνθου συμπολιτών μας θα ήτο όμοια εκείνης του μῦθου του Αίσωπου: «Των οικιών υμών καιομένων, υμείς άδετε ;»

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΚΗΝΑ

Ο φοβερός πετροπόλεμος, ή πληγή αυτη των σιναϊκών, των οδών και των πλατειών, είχε και τα άναίμακτα άποϊελέσματά του εις τυχαία άτομα. Επί της πλατείας του «Σολωμου» π. χ περιπατών ήσυχως έμπορος γνωστός της πόλεως μας έφιλοδορήθη με μίαν πετριάν εις τον κραταφον. Κυρία διερχομένη της πλατείας «Κανδιάνου Ρώμα» εκτυλήθη εις τον πόδα. Και άλλα έπεισόδια τυχαία συνέβησαν άγα τας ούμας και τας οδούς. Άλλ' ή άμειλικτος σφαιρόνη των νεοίποτων, δεν έφείσθη οιδε και των οκτων. Και όργίσαν εις όλας τας συνοικίας της πόλεως και συνέτριψε τας δάλους του Ναού της Φανερωμένης και τινων οικιών της Άμμου, και άλλων συνοικιών. Τόση δέ ήτο ή όρη ή πετροπολεμική διαθεσις των σφαιρονητών, όποτε, παρεκτός του θρασύματος των ύύλων, παρ' όλίγων να έθραυον και τα κρανία των οικουμαίων. Η κατύστασις ούτη, ή άφόρητος, ήνάγκασε τον διευθυντήν της αστυνομίας κ. Ματαράγκαν, όπως έπέμβη προς κατάπαυσιν του κακού τουτου, του μέλλοιτος άφεντύως να προκλήση και άλλα σεβασίτερα δυοτηγήματα, έξ αιτίας των μισρών σφαιρονησιών, αν ήτοι δεν ήκαλούντο δια καταγγελίας του κ. Διευθυντού όπως έμφανισθώσιν εις το Παιδομειδικιον δια τα περαιτέρω.

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Με την συνείδησιν αναπαυμένην, ότι έξετέλεσεν επί τέσσαρα συναπτά έτη το έργον της ή εν Αθήναις εκδιδομένη συνάδελφος «Κρητική Ένώτης», εισήλθε προδ όλίγου εις το πέμπτον από της εκδόσεως της έτος. Ο διευθυντής και ιδιοκτήτης αυτης κ. Νικόλαος Γρηγορόπουλος, κατώρθωσε μετά ζήλου να πραγματοποιη ζωτικώτατα εθνικά ζητήματα και ύπερημύνη σθεναρώς των Κρητικών συμφερόντων. Η «Κρητική Ένώτης», θεράνη και ηγέτις του έργοϋ των Φιλελευθέρων, εδούμως ήγωνίσθη ύπερ των άσφαλών εν τῷ Μεταίω Παιδομειδικιον, εις την Κρήν, να άδελφον εύχομεθα και τον την σφαιρονησίαν της και άποτελεσματικήν την δράσιν της προς έπίτευξιν των πόθων της και των πόθων του Έλληνισμου.

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού Εξωτερικού
Εξάμηνος Δρ. 4 Εξάμηνος Δ. 5
Ετησία > 8 Ετησία < 10

Ζηκύνθου τρέμητος Δρ. 2
Πατρ επιστολή ή χειρόγραφον και έν γένει
δτι, άφορξ τον «Φιλελεύθερον» άποστέλλε-
τι προς τον διευθυντήν κ. Χ. Χιώτην.

Γραφείον «Φιλελεύθερου»
Οδός «Μητροπόλεως» αριθ. 4.

Πατρ άπόδειξις πληρωμής φέρει την
σφραγίδα του «Φιλελεύθερου»

Προπληρώνεται

πατρ καταχώρησις, άγγελία και διατριβή
πρός Βολεπτά δ στίχος. Διά τὰ δικαστικά
δ στίχος λεπτά Φ. Διαρκείς γνωστοποιή-
σεις κτλ. Ιδιαίτεροι συμφωνίαι.

Ουδενία γνωστοποιήσεις
δημοσιεύεται Δωρεάν.

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

έχει εδρυτάτην κυκλοφορίαν εις την
ωρίαν, τὰ 48 χωρία της Ζακύνθου,
εις τὰς Έσπαρίας, τὸ Έξωτερικόν
και την Αμερικην.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Table with 2 columns: Day/Date and Medicine Name. Includes 28 Ιανουαρίου Πέμπτη Μίνεση, 29 Παρασκευή Κοκκίνη, 30 Σάββατον Ρούσσου, 31 Κυριακή Μελεκίση, 1 Φεβρουαρίου Δευτέρα Ιθακησίον, 2 Τρίτην Μουζάκη, 3 Τετάρτην Λαγούση.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ητοι ή μακροχρόνιος αυτής
πάλη προς επικράτησιν
έν τή μεσημβριανατολι-
κή Ευρώπη.

(Συνέχεια)

Ε

Εις τὰς άπορχάς του έτους 1853 ή
πρότασις αυτή επανελήφθη. Ο Τσίρος
έλλησιν ότι ή Τουρκία ήτο «εις άσθε-
νής άνθρωπος, βαρέως άσθενής» ότι ή
συντριβή αυτής επέκειτο και ότι ή Μεγά-
λη Βρετανία και ή Ρωσία, άφειλον
να προβάσιν εις συνομιλόγησιν συμφώ-
νος προς διακανονισμόν των κτήσεων
αυτής. Αλλά και πάλιν αι Βρετανικά
Αρχαί άπέφριξαν και ταύτην την πρό-
τασιν.

Πόσον αι άμοιβαία άντιζηλίας των
Δυνάμεων επεβάρουν εις τον χειρισμόν
του Ανατολικού ζητήματος, τρανής ά-
πεδείχθη και εξ άμφοτέρων των δύο
πολέμων, του τε πολέμου της Κριμαίας
των έτων 1855-1856 και του Ρωσο-
τουρκικού πολέμου των έτων 1877-
1878. Ο πρώτος τούτων προέκυψεν εκ
της έθνικης στάσεως της Ρωσίας, ά-
παιτησας τὸ δικαίωμα της προστασίας
επ' όλων των Ελλήνων χριστιανών των
Αυτοκρατιών εφ' όλων των κτήσεων
της Τουρκίας. Η άπαιτησις αυτή άπερ-
ρίφη υπό του Σουλτάνου, τή υποδείξει
της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας.
Τοί πολέμου δέ συνεπώς κηρυχθέντος,
αι δύο αύται Δυνάμεις, μετά του Βασι-
λείου της Σαυδηνίας—τὸ οποίον υπό την
ηγέσιαν του Καθούρ επόθειν ή αποκτήση
μίαν υπό τον ήλιον θέσιν—ήν ήμας
θυνησπίθησαν μετά των Τούρκων κατά
της Ρωσίας.

Μετά φοβεράν πάλην ή Ρωσία ή-

τήθη. Εις τὸ Συνέδριον των Παρισίων,
τὸ οποίον συνήλθε τήν 25 Φεβρουαρίου
του 1856, άπεγορήθην συνθήκη, ήεις
μεταξυ πολλών άλλων όρων άιτινες άφε-
ώρουν την Τουρκίαν, ύπήρχε και όρος
του κλεισίματος της Μαύρης θαλάσσης
εις άπαντα τὰ πολεμικά σκάφη όλων
των εθνών. Αλλά ή σημαντικώτερος της
συνθήκης ταύτης όρος ήτο ή άναγνωρι-
σις και κατάταξις της Τουρκίας, μετάξυ
των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων—όρος όστις
εσήμαινεν ότι τὸ Κράτος τούτο εις τὸ
έξής είχε δικαίωμα να λαμβάνη μέρος
εις Διεθνή συνέδρια, και εις διεθνή ζη-
τήματα έν γένει, έν ίση μοίρα μετά των
άλλων εθνών. Αι Δυνάμεις αι υπογρά-
ψασα την συνθήκην ταύτην, ήσαν ή
Μεγάλη Βρετανία, ή Γαλλία, ή Ρω-
σία και ή Πρωσία, άιτινες άνεγνώρι-
ζον και ήγγυώντο την άνεξαρτησίαν και
την έδαφικήν άκεραιότητα της αυτοκρα-
τορίας, παρηγορητόν δέ πάσης διαθέσεως
ή δικαιώματος, εκάστη κατ' ίδίαν και ή
λαι μαζί, προς άνάμειξιν αυτών εις τὰς
έσωτερικάς υποθέσεις της Τουρκίας.

Εάν δ Κριμαϊκός πόλεμος θεωρηθῆ
ώς μία λύσις του Ανατολικού Ζητήμα-
τος, είναι λύσις οικτρώς άποτυχούσα,
καθότι έν διαστήματι μιας εικοσαετίας,
αι δοθείσαι έγγυήσεις δια της υπογρα-
φείσης ταύτης συνθήκης, δέν ειχον ουδε-
μίαν αξίαν ή όσην αξίαν ειχον ή χάριτις
εφ' ου αύται άνεγράφησαν. Ούτω κατά
τὸ έτος 1862 ο Σουλτάνος ήναγκάσθη
ν' άναγνωρίση την αυτονομίαν της Ρου-
μανικής Ηγεμονίας. Καθ' όλην δέ ταύ-
την την περίοδον συνέβησαν συχνάι ε-
παναστάσεις και αύξουσαι παραχαί εις
όλην την Αυτοκρατορίαν, καταλήξασαι
εις τὰς κατά των Βουλγάρων σφαγὰς κα-
τά τὸ έτος 1876. Τὸ γεγονός δέ τούτο
ήνάγκασε τέλος τον Γλάδστονα να ε-
πανέλθη εκ της άποχωρήσεώς του εις την
εκ νέου δρασίαν αυτού, να καιτηριάση τὰς
Τουρκικάς φοικαλεδίητας δια πνυρίνου
δημοσιεύματος πιλοφορουμένου «δ άκα-
τανόμαστος Τουρκος» δι' ου έζητείτο ο-
πως ή Τουρκική Δύναμις έξωσθη έντε-
λώς εξ Ευρώπης: bag and baggage ήτοι
μεθ' όλων των άνδρών και άποσκευών
αυτής.

Κατά τὸ έτος 1877 ή Ρωσία εκ
νέου εκήρυξε τον πόλεμον κατά της Τουρ-
κίας. Αι Δυτικά Δυνάμεις έμειναν άμέ-
τοχοι και άδιάφοροι προσωρινώς και κατ'
επίφασιν. Οτι όμως ή Ρωσία ήθέλησε
να δόση ένα τέμμα εις τούτον και συ-
ναμιολόγησε συνθήκην μονομερή και της
ιδίως αυτής κατασκευής—την συνθήκην
του Αγίου Στεφάνου, καθ' ήν ή γνώμη
του Γλάδστονος «bag and baggage» σχε-
δόν επραγματοποιήθη—ή Μεγάλη Βρε-
τανία, ή Αυστρία και άλλα Δυτικά Κρά-
τη, άπήνησαν όπως ή Συνθήκη αυτή ά-
ναθεωρηθῆ, και ότι δια την αναθεώρη-
σιν ταύτην δέν να συγκληθῆ Ευρωπαϊ-
κόν Συνέδριον όμοιον εκείνου όπερ συ-
νεκροτήθη κατά τὸ έτος 1856 έν Παρι-
σίοις. Συνεπεί τὸν διαβήματος τού-
του συνήλθε τὸ Συνέδριον του Βερολί-
νου υπό την προεδρίαν του Βισμαρκ,
όπερ έξέδωκε την αναθεωρηθείσαν νέαν
Συνθήκην.

Η συνθήκη του Βερολίνου δια την
Τουρκίαν ήτο καλλιτέρα εκείνης του Αγ-
ίου Στεφάνου, πάντοτε όμως όλεθρία
δι' αυτήν, όπισθήποτε. Η Μακεδονία
μέν άπέμεινεν, όλοσχερώς, ή Βουλγαρία
όμως και ή Ανατολική Ρωμυλία, όνο-
μαστικώς, υπό τον έλεγχον αυτής. Η
ναγκάσθη προς τούτους ν' άναγνωρίση την
τελείαν άνεξαρτησίαν της Ρωμανίας,
Σερβίας και του Μαυροβουνίου, να ιδη
δέ μειουμένους τους Ευρωπαϊκούς αυτής
έληθισμούς, από 17 ή 18 εκατομμύρια
εις 6 εκατομμύρια μόνον. Προτού συ-
νέθῆ τὸ έν Βερολίνο Συνέδριον ή Με-
γάλη Βρετανία άπέπεισεν από τον Σουλ-
τάνον τὸ δικαίωμα της κατοχής της Κύ-
πρου εφ' τῷ άνταλλάγματι νέας ήγη-
σεως δια τὰς άπομεινάσας τή Τουρκία
κτήσεις έν Μικρῷ Ασία.

Επι τριάκοντα έτη αι Τουρκικάι ύ-
ποθέσεις έβαινον κατά τον συνήθη αυ-
τών ροήν. Αι άνησυχία των Μακεδόνων
και αι παθήσεις των Αρμενίων ήγειραν
ζητήματα, άίνα από καιρού εις καιρόν
ήπειλουν μιαν διεθνή σύρραξιν, κατά τὸ
έτος δέ 1897 ή Έλλάς επεχείρησε πό-
λεμον, άποβάντα ούχι επωφελῆ δι' αυ-
τήν, κατά του Σουλτάνου, προς άπελευ-
θέρωσιν της Κρήτης. Αι υποσχεθείσαι
υπό της Τουρκίας μεταρρυθμίσεις δέν
έξετελέσθησαν. Μεθ' όλα δέ ταύτα αι ύ-
φιστάμενα άντιζηλίας μετάξυ των Δυ-
τικών Δυνάμεων ήμπόδισαν την μεσο-
λάβησιν των.

Επήλθεν έν τούτοις κατά τὸ έτος 1908
έν γεγονός τὸ οποίον μετέβαλεν άρδην
την έν Κωνσταντινουπόλει θέσιν των
πραγμάτων, προσδώσαν εις τὸ Ανατο-
λικόν Ζήτημα μιαν νέαν και έπιφοβήν ό-
ψιν. Τὸ γεγονός τούτο ήτο ή επελευθερω-
ταχεία, όρμητική και ειρωτική επανάστα-
σις ή επεχειρηθείσα υπό των Νεο Τούρ-
κων και ήτις εγκαθίδρυσε τὸ συνταγμα-
τικόν πολιτεύμα έν Τουρκία. Τὸ επανα-
στατικόν κόμμα ειχε στρατολογηθῆ από
τὰς τάξεις των έλευθέρως φρονούτων
Τούρκων, εκ των οποίων πολλοί έξων έ-
ξόριστοι έν τή άλλοδαπή κυρίως έν Πα-
ρισίοις, και άιτινες ειχον μελετήσει σο-
βαρῶς πῶς θα ήδύναντο να ζήσωσιν
άσφαλῶς εις Τουρκικὰς χώρας.

Πρόδρομα.—Εις τὸ υπ' αριθ.
φύλλον 210, στήλη Β', στίχος 44, άντι
Κλήρου, γράφει Καλίφου.

Σ. Φ.—Ενεκα πολλής συσσωρευθεί-
σης ύλης, θα δημοσιεύσωμεν τὸ τέλος
της ώραιας πραγματείας του κ. Καρρέρ,
εις τὸ επόμενον.

ΕΖΑΝΩΦΕΛΗ
ΕΖΑΝΟΡΗΕΛΕ

Φάρμακον άλάνθαστον κατά των έ-
γωδών πυρετών (θέρμες), έγκριμμένον
από τὸ Ιταλικόν και Έλληνικόν Ια-
τροσυνέδριον.

Μόνον ή Θεσσαλία έξοδεύει 10,
000 κυτία κατ' έτος και οι άσθε-
νείς εύρίσκουν την σωτηρίαν των.

Εύρίσκεται εις όλα τὰ φαρμακεία.
Γενικοί άντιπρόσωποι δι' όλην την Έλ-
ληνικήν
Φ. Φραγκέττη και Σα
Αθήναι

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΜΟΙΡΑ

(Ιατροδ—Μικροβιολόγου)
(Υγειονομικόν Έπιθεωρητόν)
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Οδός Κάνιγγος 17

Εκτελούνται επιστημονικώς
άνάλυσεις: Αίματος, Πυέλων, Ούρων,
Έγκριμάτων, Έξιδρωμάτων, Γάλακτος,
Υδάτος, Γαστρικού Χυμού κτλ. κτλ.

Οροδιαγνωστικαί: Τύφου, Με-
λιταίου, Φυματώσεως.

Διάγνωσης τελεία της Συφιλιδος δια
της μεθόδου του Wassermann, των έχι-
νοκοκκικών μολύνσεων δια της μεθόδου
του Weinberg, της έγκυμοσύνης από
των πρώτων αυτής ήμερών δια της με-
θόδου του Abder-Falden.

Ιδιαίτερον τμήμα παρυσκευής αυτεμ-
βολίων (Wright).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή άπο παλαιά
οικίας του κ. Δ. Τσιλιανού, 2188, τὸ
κρησολαστείου αυτοί, οδός Κωνσταν-
τίνου του Έλευθεροπού, και ή
περιέχουσα πέντε ώραια εύετρα δωμάτια,
αίθλην, ταράτσαν, έπιπλοήν και
φρέαρ. Πληροφορία παρὰ τῷ ιδίῳ ιδιο-
κτήτῃ.

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ο διευθυντής του Α' δημοτικού
σχολείου των άρρέων γνωρίζει τοίς
ένδιαφερομένοις, ότι από της 9ης
π. μ. ώρας της 31ης Ιανουαρίου
1916 ήμέραν Κυριακήν, θα ενεργη-
θῆ έν τῷ ιδίῳ Έκπαιδευτηρίῳ, συμ-
φώνως τῷ υπ' αριθ. 32 διακηρύξει
του κ. Επιθεωρητοῦ των Δημοτικῶν
σχολείων Ζακύνθου, επαναληπτική
δημοπρασία προς μίσθωσιν ιδιωτι-
κού οικήματος δια διδασκλήριον.

Καλεῖ δέ πάντα βουλόμενον, όπως
μετάσχη ταύτης αυτοπροσώπως ή δια
νομίμου πληρεξουσίου. Πληροφορί-
αι παρέχονται υπό του Διευθυντοῦ
του σχολείου και του κ. Επιθεω-
ρητοῦ.

Έν Ζακύνθῳ τῇ 22α Ιανουαρίου 1916
[Έκ του Γραφείου].

ΔΥΣΠΕΨΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘΕΙΣΑ

Ο στομάχος είναι τὸ όργανον όπερ
μῆς επιτρέπει να επανορθώσωμεν κατ'
εκάστην την φθοράν των δυνάμεών μας.
Είνε άποδεδειγμένον, ότι άφ' ής στιγ-
μής ο στομάχος παύση να λειτουργῆ κα-
λῶς, ο οργανισμός δλόκληρος εύρίσκεται
εις δυσάρεστον θέσιν. Τότε είναι επάναγκ-
ες να υποβοηθήσωμεν τον σπαιμόν
αυτοῦ αρχίζοντες άμέσως την δια των
Καταποτίων Πινκ θεραπείαν. Ηθεραπεία
των καταποτίων Πινκ είναι άπαραίτητος όδίτι
τά καταποτία ταύτα άναζωογονοῦν, έξα-
γγίζουσι και ένδυναμώνουσι τὸ αίμα. Η
θεραπεία αύτη είναι τοσοῦτον μάλλον επι-
βεβλημένη, καθόσον ή λειτουργία των
όργάνων χαλαροῦται όταν τὸ αίμα δέν
είνε πλέον ικανόν να τὰ τροφοδοτήση.

Η δια των Καταποτίων Πινκ θερο-
πεία υπήρξε λίαν συντελεστική δια την
άποκατάστασιν της υγείας του κ. Ιωάν-
νου Καλόρουμα, χρυσοχόου έν Χανίοις
της Κρήτης. Ιδου δέ τί γράφει:

«Τὰ Καταποτία Πινκ μ' έθεράπευσαν
τελείως. Από τινος καιρού υπέφερον
πολύ εκ του στομάχου. Δέν ήδύναμην
πλέον να χωνεύσω την έλαχίστην τροφήν.
Εκτός δέ τούτου ειχον έμέτους, ναυιά-
σεις και έξόγκωσιν του στομάχου. Με-
τεχειρίσθην πλείστα φάρμακα, άλλ' άνευ
του παραμικρού άποτελέσματος. Έν τού-
τοις δέν άπηλίσθην. Έσκέφθην ότι ύ-
σως τὰ Καταποτία Πινκ πράξουνδ, τι δέν
ήδυνήθησαν να έπιτίχουν τὰ άλλα φάρ-
μακα. Έχρησιμοποίησα λοιπόν τὰ Κα-
ταποτία Πινκ και πρίγματι έθεραπεύθην
θωρακισώς. Ηδη τρώγω με μεγάλην ό-
ρεξιν και χωνεύω άνευ της έλαχίστης έ-
νοχλήσεως.»

Αφ' ής ήμέρας άρχιση τις την χοσίαν
των Καταποτίων Πινκ ή όρεξις αύξάνει,
αι χωνεύσεις τακτοποιούνται και ή γενική
κατάστασις βελτιόυται.

Πωλούνται: πρὸς 3.80 τὸ κυτίον ή δρ.
21 τὰ 6 κυτία εις άπαντα τὰ φαρμακεία.
Γενικοί άντιπρόσωποι Δαμαλάς και
Σια έν Πειραιεί.

Αποφεύγετε τὰς άπομειμήσεις.

Τὰ γνήσια καταποτία Πινκ φέρουν έ-
ξωθεν του κυτίου ταινίαν άναγράφουσαν
την τιμήν αυτών, τὰ κύρια συστατικά
τηςσκευασίας των και τὸ όνομα των
Γεν. Αντιπροσώπων Δαμαλά και Σιας,
έσωθεν δέ την άδηγίαν της χρήσεως έλ-
ληνική.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή άπο παλαιά
οικίας του κ. Δ. Τσιλιανού, 2188, τὸ
κρησολαστείου αυτοί, οδός Κωνσταν-
τίνου του Έλευθεροπού, και ή
περιέχουσα πέντε ώραια εύετρα δωμάτια,
αίθλην, ταράτσαν, έπιπλοήν και
φρέαρ. Πληροφορία παρὰ τῷ ιδίῳ ιδιο-
κτήτῃ.

